

for de Kvarterer, der indtages i Bebyggelse paany, skal være et betydelig større ubebygget Areal, end omtalt i Lovforslaget, Noget, jeg ikke synes, Lovforslaget særlig har havt Die for. Idet jeg nu har udtalt disse Anstuelser, hvortil naturligen knytter sig nogle Uendingsforslag, der have været forhandlet i tidligere Udvalg, og som bestemt ville fremkomme til 2den Behandling, saa tror jeg heller ikke, at det vilde være vanskeligt at gennemføre dem. Jeg føler mig endog saa overbevist om, at Forslag, der gaa i den Retning, ville finde særlig Sympathi udenfor dette Thing paa visse Steder, det er jo klart, at saadanne Forslag som dem, jeg har omtalt, maa anses for særlig at imødetomme de saakaldte Fordringer, der her, som alle Begne, synes at gjøre sig mere gjældende end tidligere. Det er et Fremstridt, man her er inde paa, og som man gjør Fordring paa, saa at sige alle Begne. Det har ogsaa vist sig ved de Forhandlinger, kan jeg sige, eller i alt Fald ved de Korrespondencer, som de nedsatte Udvalg have været nødt til at føre med Udenforstaaende. Jeg kan nævne flere Foreninger, som have henvendt sig til Udvalgene, deriblandt Lægeforeningen, teknisk Forening og flere, som dog synes at maatte være noget sagshyndige paa dette Omraade, og som i alle Tilfælde have vist, at de have nogen Interesse derfor. De have Alle yttret sig tilbøielig i samme Retning, som jeg her udtaler mig, og det er en næsten afgjort Sag, at man kan gjøre Regning paa, at de ville slutte sig til Forslaget i denne Retning. Om det høie Thing vil gaa med til saadanne Uendringer, kan jeg ikke paa Forhaand sige. Naar jeg har sagt, at der maatte kunde være Tvivl om, at de Forslag, man kunde vente at faae vedtagne her i Thinget, vilde tilfredsstille de Fordringer, man troede at kunne stille, har jeg grundet det derpaa, at de Uendingsforslag, der have knyttet sig til de Tanker, jeg nu fremførte, ganske vist have været fremme i de fleste af de Udvalg, der have været nedsatte, men de have altid lidt af en Svaghed, den Svaghed nemlig, at de ikke kunne paaberaabe sig Flertallets Autoritet. Man er, som De vide, saa tilbøielig til her i Thinget paa Forhaand at kunne sige, hvorledes Tallet vil blive, fordi det sædvanlig her i Thinget retter sig efter Flertallet i Udvalget, og derfor har jeg ikke havt Dristighed nok til paa Forhaand at kunne sige Noget med Bestemthed om, at dette Forslag vil komme til at gaa i den Retning, jeg nærmest kunde ønske. Men selv om det ikke bliver Tilfældet, selv om vi faae et Forslag, der efter min Mening vilde fremtræde med betydelige

Mangler og som langtfra vilde tilfredsstille de Fordringer, man har troet, at Nutidens Krav ville føre til — og et saadant mener jeg, man maa vente at faae, hvis det Flertal, som tidligere har siddet i Udvalget, ogsaa nu vil faae Magt deri — saa er dog mit Ønske om at faae Forslaget gennemført saa hurtigt som muligt, ikke paa nogen Maade formindsket; jeg kunde, hvor underligt det end kan lyde, sige tværtimod. Thi det er Synd for den Kjøbenhavnske Befolkning, som i lang Tid har gaaet og sukket efter at se denne Bygningslov endelig udkomme, at den fremdeles skal gaa og vente paa et Forslag, som maatte faa senere i høi Grad skal vise sig stussende for den, og derfor siger jeg: Lad os faae Forslaget gennemført saa hurtigt som muligt. Derjom Lovet da fremtræder med store Mangler, vil Sagen snart blive optaget til fornyet Behandling, hvor Feilene kunne rettes. Det vil nok vise sig strax paa praktisk Maade, hvilke Mangler der er til Stede, og det er altsaa en Grund mere til hurtigt at fremme Forslaget. Nu kunde man maatte hertil sige, at saa maatte jeg vel endog saa, naar der blev Tale om Udvalgs Medsættelse, tale derimod, for det vilde dog være det Bedste her at undvære Udvalg. Det skal jeg ikke sige Noget for eller imod, og jeg skal ikke gjøre nogen Bestræbelse, hvis der kommer et Forslag i den Henseende, hverken ved at stemme for eller imod. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at hvilken Mening jeg end kunde have i den Henseende, ville de Herrer dog fuldt ud have Erkendelsen af, at mine Udtalelser og min Afstemning i saa Henseende paa ingen Maade vil kunne frembringe noget Resultat. Derfor siger jeg, vi skulle maatte have Udvalg, men skulle vi have Udvalg vil jeg gerne lægge det høie Thing paa Siden, at der fra de Herrer fra forskjellige Sider maatte ydes Bestræbelser for, at de samme Medlemmer kunne komme i Udvalg, som ved de tidligere Forslag. Thi ved at optage de gamle Forhandlinger paany kommer man til at trække Sagen i Langdrag, og derved udsætter man sig for, at der endnu kan gaa et Aar eller længere Tid, forinden vi faae Forslaget gennemført. Lad os saa hellere nøies med at faae de gamle Medlemmer ind i Udvalget, saa kunne vi dog blive hurtigt færdige. Thi vi behøve jo ikke at lægge vore Hjerner i Blod for at komme længere. Den Sag har allerede i 5—6 Aar været saa udebateteret, at det ikke kan nytte, at man venter at der skal komme stort videre ud deraf. De Herrer ville altsaa se, at det, der har været Hovedformaalet med mine Udtalelser, er dette: Lad os se at faae Forslaget gennem-